

ΞΕΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

τό σκοτάδι τῆς γῆς. Καί ἀπό ψηλά ἐπάνω στή θάλασσα, φαίνεται γαλανή, γιατί βλέπεις στά κύματα τόν γαλανόν ἀέρα ἀπό γαλανά σώματα κ' ἰθρεπιζόμενον». Ὁ Δα-Βίντσι συνείθισε νά σκέπτεται στά θαυμαστά ἀποτελέσματα τῆς φύσεως, στή κίνησι, στή ζωή, στίς αἰώνιες παραλλαγές. Ἀπό ἓνα μόνο φαινόμενο πού παρατηρεῖ, ἐκινούντο στό μυαλό του εὐρύτατες ιδέες.

Βρίσκει μίαν ἱστορία τῆς γῆς ἀνάμεσα στούς αἰώνες. Δέν προσέχει στό μούγγρισμα τῶν κυμάτων. Ἡ Μεσόγειος τοῦ παρουσιάζεται σάν ἓνα μεγάλο ποτάμι, πού κι' αὐτό ἀκόμα θά στερεθῇ τὸ νερό. Καί ἡ σπουδή τῆς θαλάσσης καί τῶν βουνῶν, θά ἀνυψώσῃ τὴν σκέψιν του εἰς τὰς ὑψηλότερας σφαίρας τῆς διανοίας, δίχως ποτέ νὰ τοῦ ταράξῃ τὴν ψυχὴν. Ἡ φύσις στά πανύψηλα βουνά γυμνῇ ἀπὸ δένδρα, χόρτα, λουλούδια, ἐνδιέφερε τὸν Δα-Βίντσι σάν τὴν φύσιν τὴν στολισμένην μὲ τὸ πλουσιώτερο φόρεμα τῆς βλαστήσεως.

Ἡδύνατο εὐκόλα, ἀνεβαίνειν σὲ ἓνα λόφον νά μελετήσῃ τὰς ποικιλίας τοῦ φωτός, τοῦ σκότους, σιτὼν ἡσυχον οὐρανόν, στά διάφορα ὑψώματα, νά παρατηρήσῃ τὰ πολὺπλοκα ἀποτελέσματα τῆς πυκνώσεως καί τῆς ἀραιώσεως τοῦ ἀέρος. Ἡμποροῦσεν ἀκόμα νά ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὴν πείραν τῶν Ἀλπινιστῶν πού ἀνεβόκατεβαίνουν στά βουνά τους, ὑποχρεωμένοι ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς.

Στὴ καρδιά ἐνὸς καλοκαιριοῦ, ὁ Δα-Βίντσι ἀνέβηκε σὲ τόσον ὕψος, «πὺς σχεδὸν περνάει τὰ σύννεφα» στὸ Monte Rosa πὺς ἡ βάσις, λέει ὁ ἴδιος, γεννᾷ τὰ τέσσαρα ποτάμια πὺς βρέχουν σὲ τέσσαρες ἀντίθετες ὀψεις ὅλη τὴν Εὐρώπῃ, καὶ πὺς στὴν κορυφὴν τοῦ σπάνια ἔπρεσε χιόνι, μὰ μόνο καλοκαιριᾶτικο χαλάζι, σάν τὰ σύννεφα βρίζουνται στὸ μεγαλύτερο ὕψος. Καὶ τέτοιο πάγο, ὑψωμένον ἀπὸ τοὺς βῆμοις τοῦ χαλαζιοῦ τοῦ Ἰουλίου, βρῆκε ἄφθονο, καὶ εἶδε σκοτεινὸν ἀπὸ πάνου μου τὸν ἀέρα, καὶ τὸν ἥλιο πὺς χτυποῦνε τὸ βουνὸ φωτεινότερο ἀπὸ τίς χαμηλές πεδιάδες, γιατί λιγώτερος πάλιν ἀέρας ὑπάρχει μετὰ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ ἐκείνου καὶ τοῦ ἡλίου».

ΝΕΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΒΡΑΔΥΑΣΜΑΤΑ

Κάτι σά στερνὸ φιλλ
ὁ ἥλιος σοῦ ἀργοδίνει,
Κ' ἓνας φωτισσιέφανος
Μὲς τὰ μαλλιά σου σβύνει.

Γύρω μας τοῦ δειλινοῦ
Θλίψες μαβιές π' ἠγαθύνουν,
Κύττα ! σιὺς ροδότοπους
Κάποιοι ἄγγελοι πεθ' αἰνούν...

Πάει... ἀπ' τὰ μαλλάνια σου
Κύλησε ἡ βροχοστάλα,
Καὶ ἀγωνιοῦν οἱ ἀντιφεγγιές
Σὲ δάκρυα τρισμαγάλα...

ὦ ! ἡ λάμψη πὺς ἔσβυσε !
Ψυχὴ μου πῶς τὴν εἰώνεις
Τὴν ἀτέλειωτη νυχτιά,
Πὺς ἐσθ', ὦ πόθε, ἀπλώνεις !

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΡΝΑΡΟΣ

Τὸ βραβεῖον Νόμπελ διὰ τὴν φιλολογίαν ἀνευμήθη ὑπὸ τῆς Σουηδικῆς Ἀκαδημίας διὰ τὸ 1921 εἰς τὸν Ἀνατόλ Φράνκ, ἐπιφανὲς στουλιστὴν ἐν τῇ συγχρόνῳ Γαλλικῇ λογοτεχνίᾳ, ἱστορικὸν φιλόσοφον καὶ φιλέλληνα ἐκ τῶν διαθέρμων. Συνυποψήφιστοι ἦσαν ὁ Δ' Ἀννούτσιο καὶ ὁ Γκόρκυ. Τὸ βραβεῖον ἀνῆρχετο ἐφέτος εἰς 130,000 κορώνες, ἤτοι 400,000 περίπου φράγκα.

— Οἱ Παρισιοὶ καλλιτέχνη διωγράψαν ἑορτὴν εἰς μνήμην τοῦ ἐσχάτως ἀποθανόντος μεγάλου Ἰσπανοῦ ζωγράφου Πραντίλα.

— Ἐξεδόθησαν τ' ἀπομνημονεύματα τοῦ μεγάλου δραματικοῦ συγγραφέως Στρίνμπεργ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ υἱὸς τῆς δούλας».

— Προσεχώρσθ' ἀνεγερθῇ ἐν Παρισίοις μνημεῖον πρὸς τιμὴν τοῦ Μπριγιά Σαβαρίν, διασήμε... μαγειροῦ ἐπὶ Ναπολέοντος.

— Εἰς τὴν Διέγην ἐγένετο ἐκθεσις τῶν ἔργων τοῦ ὀνομαστοῦ διὰ τὰ πολεμικὰ σκίτσα του Ὁλλανδοῦ ζωγράφου Ραιμαϊκερς. Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐγένοντο ἐκθέσεις Ἰαπωνικῶν καὶ Σινικῶν ἀντικειμένων τέχνης, ἄλλη ἐπίσης ἐκθεσις ἀρχαίων πλαγγόνων.

— Εἰς τὸ Μομπελιὲ ἐγένοντο τ' ἀποκλυπτῆρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ραμπελαί.

— Ἐγένετο εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν ἡ δεξιῶσις τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ Ρεντιέ, ὅστις ὁμίλησε διὰ τὸ ἔργον τοῦ Ροστιά.

— Ἐν Μασσαλίᾳ θά ἀνεγερθῇ μνημεῖον πρὸς τιμὴν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πεσόντων Γάλλων στρατιωτῶν.

— Εἰς τὸ φθινοπωρινὸν Σαλὸν τῶν Παρισίων ἐξετέθη πληθώρα ἔργων νέων ζωγράφων ἐν οἷς καὶ φουτουριστῶν. Οἱ κριτικοὶ ἐπετέθησαν κατὰ τῶν νέων τάσεων τῆς ζωγραφικῆς.

— Ἀπέθανεν ἐν Λονδίνῳ ὁ γνωστότατος Ἀγγλος δημοσιογράφος Ἀρθούρος Πήρσον, ἰδρυτὴς καὶ διευθυντὴς τῶν φερόντων τὸ ὄνομα του γνωστῶν «Μαγκαζίν» καὶ περιοδικῶν. Ἐνῶ ἐλάμβανε λουτρὸν ὀλισθήσας ἐκτύπησεν εἰς τὸν μῆνιγγα καὶ ἀπολέσας τὰς αἰσθήσεις ἀπέθανεν ἐκ πνιγμοῦ. Γενόμενος τυφλός, ὑπῆρξεν ὁ ἰδρυτὴς Ἀσλίου τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τυφλωθέντων πολεμιστῶν Συγκλητικὸν ἥτο τὸ θέαμα ἐκατοντάδων τυφλῶν ἀκολουθούντων τὴν κηδεῖαν του.

— Εἰς τὸ Ἰταλικὸν περιοδικὸν «Il Convegna» ἐδημοσιεύθη μελέτη περὶ τοῦ Θεοτοκοπούλου (Il Greco) μετ' εἰκόνων, γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ A. Mayer.

— Ἡ Ντοῦζε μετὰ εἰκοσαετὴ ἀποχὴν ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐνεφανίσθη εἰς τὰ Ἰταλικά θέατρα δίδουσα ἀνὰ τρεῖς παραστάσεις εἰς κάθε μεγαλοῦπολιν.

— Μία εἰκὼν τοῦ Γκαίνσποργκ τὸ «Γαλανὸ ἀγόρι» εὐρισκομένη εἰς χεῖρας τοῦ δουκὸς τοῦ Οὐεστμίνστερ ἐπωλήθη ἔξω τῆς Ἀγγλίας, ὡς καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Ραϊνὸλδ «Τραγικὴ Μοῦσα».

— Τὸ «Βιβλίον τῆς ἀπελπισίας» τοῦ Ἀρνο Χόλτς, ἐνὸς ἐκ τῶν καλλιτέρων ποιητῶν τῆς συγχρόνου Γερμανίας, εἶδε τὸ φῶς ἐσχάτως.

— Ὁ Χόλτς καλεῖ τὸ ἔργον του : «Πανδαιμόνιον καὶ Πάνθεον». Εἰς τὸ βιβλίον συναντῶνται ἀστραπαὶ μεγαλοφύας, φιλολογικαὶ ἀκροβασίαι καὶ ἀπεριόριστος πικρία ἐνὸς ἀθλῆως φτωχοῦντος ταλάντου.

— Εὐμένεστατα ἐκρίθη τὸ νέον δραματικὸν ἔργον τοῦ Σνάϊδερ «Ὁ ἐξ ἀργίλλου θεός», παρασταθὲν εἰς τὸ Παρισινὸν θέατρον Ἀντοίν. Τὸ κύριον πρόσωπον εἶνε ἐν εἰδος ὑπερανθρώπου, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ὑπάρχει τίποτε ἐκτὸς τοῦ ἀγνοῦ λογισμοῦ.